

Za kapitola 11.

[1] Otevři svá vrata, Libanóne, ať tvé cedry pozře oheň. [2] Kvílej, cypřiši, že padl cedr, že vznešené stromy propadly záhubě. Kvílejte, bášanské duby, že padl neprostupný hvozd. [3] Slyš, jak pastýři kvílejí, že jejich vznešené nivy propadly záhubě. Slyš, jak lvíčata řvou, že pýcha Jordánu propadla záhubě. [4] Toto praví Hospodin, můj Bůh: "Pas ovce určené k zabítí. [5] Ti, kdo je kupují, zabíjejí je a za vinu nepykají; kdo je prodávají, říkají: 'Požehnán buď Hospodin, to jsem se obohatil'; a žádný z jejich pastýřů nemá s nimi soucit. [6] Ani já už nebudu mít soucit s obyvateli země, je výrok Hospodinův. Hle, dopustím, aby člověk padl do rukou člověka, do rukou svého krále. Na kusy rozbijí zemi a já ji z jejich rukou nevytrhnu." [7] Pásl jsem tedy ovce určené k zabítí, totiž ty nejutištěnější ze stáda. Vzal jsem si dvě hole; jednu jsem nazval "Vlídnost" a druhou jsem nazval "Pouto" a pásl jsem ovce. [8] V jediném měsíci jsem vyhnal tři pastýře, neboť jsem s nimi ztratil trpělivost a také oni o mě nestáli. [9] Řekl jsem: "Nebudu vás pást. Co má umřít, ať umře; co má být zahráno, ať je zahráno; a které zůstanou, ať se požerou navzájem." [10] Vzal jsem svou hůl Vlídnost a zlomil jsem ji na znamení, že ruším svou smlouvu, kterou jsem uzavřel se všemi národy. [11] I byla onoho dne zrušena a ty nejutištěnější ze stáda, které se mě držely, poznaly, že je to slovo Hospodinovo. [12] Řekl jsem tedy: "Pokládáte-li to za dobré, vyplatte mi mzdu; ne-li, nechte být." Tu mi odvážili jako mzdu třicet šekelů stříbra. [13] Nato mi Hospodin řekl: "Hod' to tavičovi, tu nádhernou cenu, jíž mě ocenili." I vzal jsem těch třicet šekelů stříbra a hodil jsem je v Hospodinově domě tavičovi. [14] Pak jsem zlomil druhou hůl, Pouto, na znamení, že ruším bratrství mezi Judou a Izraelem. [15] Ale Hospodin mi řekl: "Znovu si vezmi výstroj pošetilého pastýře, [16] neboť dám povstat v zemi pastýři, jenž zahrnané nevyhledá, nebude pátrat po ztraceném, polámanou nebude léčit, o vyčerpanou se nepostará. Bude se krmit masem těch nejučtějších, strhne jim paznehty. [17] Běda pastýři ničemnému, který opouští stádo! Meč proti jeho paži a proti jeho pravému oku! Paže ať mu nadobro uschne a pravé oko úplně vyhasne."